

Αθήνα 22/12/2014

Προς την κ. Διοικήτρια του Ιπποκράτειου Γενικού Νοσοκομείου Αθηνών

Κοινοποίηση: Κρατική Χειρουργική Κλινική

Μ.Ε.Θ

Μονάδα Αυξημένης Φροντίδας (Μ.Α.Φ.) Χειρουργικού Τομέα

Αιμοδοσία

Ιατρικό Σύλλογο Αθηνών- αναρτητέα στο διαδίκτυο

Ενδιαφερόμενους

Η ηθική ορίζεται ως ένα σύνολο αξιών, αρχών και κανόνων που ρυθμίζουν την ανθρώπινη συμπεριφορά και αφορούν στο πως οι πράξεις του ανθρώπου μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά όχι μόνο τη δική του ζωή, αλλά και τη ζωή των άλλων. Η ιατρική στηρίζεται στη διάγνωση των κλινικών, βιολογικών ή ανατομικών συμπτωμάτων από τα οποία προσδιορίζεται η νόσος και στην εφαρμογή κατάλληλης θεραπευτικής αγωγής, φαρμακευτικής, φυσικής ή χειρουργικής. Από το σύνολο των δραστηριοτήτων και επιτευγμάτων του ανθρώπου η ιατρική ως επιστήμη και τέχνη απέκτησε ευρύτερη σημασία γιατί αφορούσε ουσιαστικά τη ζωή και το θάνατο. Προσφέροντας ίαση, θεραπεία, ανακούφιση και λύτρωση ουσιαστικά αντιστάθμιζε την τραγικότητα της ζωής και διευκόλυνε στο ξεπέρασμά της. Ο συνδυασμός αυτών των δύο, αποτελεί τον ιδανικό ιατρό, αυτόν δηλαδή που προσφέρει την ίαση, αλλά έχει και τις αξίες και τις αρχές που μπορούν ακόμη και να αλλάξουν την ζωή ενός ανθρώπου για πάντα... Στην σημερινή εποχή που οι περισσότεροι έχουν επιδοθεί σε κυνήγι μαγισσών ζητώντας ολοένα ευθύνες και παχυλές αποζημιώσεις για mal practice, πιστεύοντας πως οι περισσότεροι γιατροί είναι και ζούν όπως στις τηλεοπτικές σειρές, σε επαύλεις, οδηγούν υπερπολυτελή αυτοκίνητα, οι εφημερίες τους κυλούν αλλάζοντας ακριβά μοντελάκια και κουστούμια και ποτέ μα ποτέ δεν κουράζονται... Στην εποχή αυτή λοιπόν, υπάρχουν και οι «άλλοι» γιατροί, που εγώ έχω την τύχη να τους ζω από κοντά τόσο ως συναδέλφους μου, όσο όμως και ως γιατρούς που αντιμετώπισαν ένα σοβαρό περιστατικό υγείας του πατέρα μου. Οι γιατροί που σε ένα αντικειμενικά δύσκολο περιστατικό δεν σκέφτηκαν τον προσωπικό αντίκτυπο σε περίπτωση αποτυχίας ενός χειρουργείου, ανέλαβαν την ευθύνη και τόλμησαν το θεωρητικά ακατόρθωτο σε συνθήκες που οι πιθανότητες επιβίωσης ήταν λιγότερες από 10% λόγω πολλαπλών επιπλοκών προεγχειρητικά (χειρουργείο, που είχε θεωρηθεί από πλείστους συναδέλφους ακατόρθωτο ή πολύ δύσκολο εν ψυχρώ και χωρίς προεγχειρητικές επιπλοκές). Αυτούς λοιπόν τους γιατρούς, θέλω να ευχαριστήσω δια της παρούσης. Τον κ. Μπλιούρα Ν., τον κ. Καραντζίκο Γ. και τον κ. Αδαμ Σ. που κατάφεραν το ακατόρθωτο μέσα στο χειρουργείο αφηφώντας ώρες ορθοστασίας, κόπωση σωματική και ψυχολογική, και

σκεπτόμενοι μόνο το ότι ήθελαν να σώσουν αυτόν τον άνθρωπο που χειρουργούσαν και να τον κρατήσουν ζωντανό για να τον έχουμε μαζί μας. Δεν υπήρξε ερώτηση που να μην απαντήθηκε, απορία που να μην λύθηκε, δεν υπήρξε ούτε ένα δευτερόλεπτο που να νιώσουμε ότι ήθελαν να τελειώνουν για να φύγουν... κι όλα αυτά με έναν τρόπο απλό και φυσικό που νομίζαμε ολη η οικογένεια πως μιλούσαμε με τους δικούς μας ανθρώπους, γιατί εισπράξαμε ότι κι εκείνοι έτσι μας έβλεπαν.

Το αναισθησιολογικό τμήμα που συνεργάστηκε με τους χειρουργούς για να πετύχουν το ακατόρθωτο. Τους ειδικευόμενους της χειρουργικής κλινικής κ.κ Χαλάτση, Χαμζίν, Βάρσο, Στεφανίδη, Κυμπούρη, Μπανάνη και Τριανταφύλλου, που κατά την νοσηλεία του πατέρα μου στην κλινική στις ώρες που η ζωή του κρεμόταν από μια κλωστή ήταν δίπλα μας, όχι μόνο ιατρικά αλλά και ψυχολογικά. Και είναι πολύ αισιόδοξο, σήμερα που οι περισσότεροι συνάδελφοι μεταναστεύουν στο εξωτερικό για μια καλύτερη τύχη, να βλέπεις πως ακόμη υπάρχει ελπίδα, αλλά και αυτοθυσία για κάτι καλύτερο. Γιατί όλα αυτά τα παιδιά ήταν 24 ώρες εκεί, και δεν το έκαναν μόνο από συναδελφική αλληλεγγύη. Παρακολουθώντας τους μέσα στην κλινική, το ίδιο έκαναν για οποιονδήποτε τους ζητούσε βοήθεια. Με ευγένεια και ήθος, αξίες ξεχασμένες τα τελευταία χρόνια που όλοι οι γιατροί ασχολούνται με πλαφόν, και μακροοικονομικά θέματα. Με την χαρά να λάμπει στα μάτια τους όταν τα περιστατικά τους πήγαιναν καλά, με την θλίψη όταν δεν μπορούσαν να προσφέρουν κάτι παραπάνω. Να ευχαριστήσω όλους τους γιατρούς της Μονάδας Εντατικής Θεραπείας, κ.κ Παπανικολάου, Παπαβασιλοπούλου, Μαίλη, Κοφινά, Κυπαρίσση, Κούτρα, αλλά και τον διευθυντή κ. Καρατζά. Τον κ. Κατσαραγάκη, τον κ. Δρυμούση και τον κ. Μέμο που έκαναν τα πάντα κυριολεκτικά για να κρατήσουν τον πατέρα μου ζωντανό μέχρι και την τελευταία στιγμή και που δεν υπάρχουν λόγια να περιγράψω τις υψηλού επιπέδου υπηρεσίες που μας παρείχαν για την αποκατάσταση της υγείας του πατέρα μου.

Επίσης τους συναδέλφους μου στα ΤΕΠ το βράδυ της γενικής εφημερίας 18/11/14 που έφερα τον πατέρα μου κ.κ Παπίρη, Βεργή και Παγκράτη που έτρεξαν σαν να ήταν δικός τους πατέρας.

Τέλος θέλω να ευχαριστήσω για όλη την ηθική και ιατρική συμπαράσταση ιδιαίτερα τον διευθυντή μου κ. Κ.Μαραγκό που η υποστήριξη του ήταν αυτή που με έκανε να σκεφτώ και να πράξω σωστά στην αντιμετώπιση αυτής της δύσκολης κατάστασης αλλά και τους συναδέλφους μου από την Αιμοδοσία κ.κ Νομικού, Μπέλλια, Αποστολοπούλου και Τσεβρένη που ήταν δίπλα μου σε όλη αυτή την προσωπική δοκιμασία.

Τέλος (κι όχι τελευταίους)θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα όλο το νοσηλευτικό προσωπικό, που αν και λιγοστό καθημερινά ξεπερνάει τον εαυτό του είτε στην κλινική είτε στις μονάδες με απaráμιλλο ζήλο για να καλύψουν τα κενά ξεπερνώντας κατά πολύ το ωράριο τους. Από την καρδιά μου σας ευχαριστώ όλους που κάνατε την νοσηλεία του πατέρα μου με τις τόσες δυσκολίες και αντιξοότητες με χαμόγελο, ευγένεια, καλοσύνη αλλά και επαγγελματισμό, χαρακτηριστικό ανθρώπων που η προσφορά στον συνάνθρωπο αποτελεί πρώτη προτεραιότητα.

Ξέρω πως ο πατέρας μου, αν θα τα κατάφερνε σε αυτή την άνιση μάχη με την αρρώστια, θα επιθυμούσε να σας ευχαριστήσει έναν-έναν κι αυτός και να σας σφίξει το χέρι. Κι αυτή του

την επιθυμία , την επιθυμία ενός πολύ καλού, ηθικού και δίκαιου ανθρώπου, προσπαθώ να αποτυπώσω στο χαρτί.

Από την καρδιά μου, σας ευχαριστώ όλους και είμαι περήφανη που βρίσκομαι και εργάζομαι στον ίδιο χώρο με εσάς.

Με τιμή

Ντελίκου Σοφία

Αιματολόγος –Επιμελήτρια

Μονάδα Μεσογειακής Αναιμίας

Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Αθηνών.